

**INFORMACE
O VYDANÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPÍSECH**

SBÍRKA ZÁKONŮ 2011

Částka 98 – čís. 275

Vyhlaška o Programu statistických zjišťování na rok 2012. Poskytuje přehled jednotlivých statistických zjišťování prováděných Českým statistickým úřadem v roce 2011.

Jednotlivá statistická zjišťování se též týkají stavebních úřadů, jež jednají ve smyslu zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů.

Účinnost od 1. ledna 2012.

Částka 104 – čís. 295

Nařízení vlády o způsobu hodnocení rizik ekologické újmy a bližších podmínkách finančního zajištění.

Stanoví způsob hodnocení rizik ekologické újmy, kritéria posuzování dostatečného finančního zajištění a bližší podmínky provádění a způsobu finančního zajištění k provedení preventivních opatření a nápravných opatření.

Účinnost od 1. ledna 2012.

Částka 106 – čís. 303

Zákon, kterým se mění zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.

V čl. I bod 68. shora jmenovaného zákona se uvádí, že v § 110 soudního řádu správního se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který v ustanovení písm. b) stanoví, že zruší-li Nejvyšší správní soud rozhodnutí krajského soudu, a pokud již v řízení před krajským soudem byly pro takový postup důvody, současně se zrušením rozhodnutí krajského soudu může sám podle povahy věci rozhodnout o zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části. O řízení o zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části se též nově hovoří v § 101b a v § 101d téhož zákona (viz níže následující text) a také v čl. II, jehož body 8. a 9. pojednávají o opatřeních obecné povahy, která nabyla účinnosti přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, a rovněž o řízeních o zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části zahájených přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

Účinnost od 1. ledna 2012.

(Odkazujeme čtenáře též na stanovisko Ministerstva pro místní rozvoj, ve kterém se pan Mgr. Pavel Machata podrobněji zabývá změnou koncepce řízení o zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části a které lze nalézt ve III. rubrice Aktuality a informace č. 6/2011 časopisu U&ÚR.)

Částka 107 – čís. 304

Vyhlaška o vymezení zón ochrany přírody Chráněné krajinné oblasti Český les.

Vymezují se tímto zóny odstupňované ochrany přírody na území Chráněné krajinné oblasti Český les, která se nachází na území Plzeňského kraje, zasahuje do území okresů a obvodu obcí s rozšířenou působností Domažlice a Tachov, přičemž za sídlo správy bylo zákonem č. 149/2003 Sb., část II., určeno město Přimda.

Účinnost od 1. listopadu 2011.

Částka 108 – číslo 308

Zákon, kterým se mění zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů.

V čl. I bod 99. výše citovaný zákon uvádí, že ve veterinárním zákoně se objevují nová ustanovení § 49, v jehož odst. 1 písm. j) se praví, že Krajská veterinární správa (tedy Krajská veterinární správa Státní veterinární správy) uplatňuje stanoviska k územním plánům, regulačním plánům a závazná stanoviska v územním řízení z hlediska veterinární péče.

Účinnost od 21. října 2011, přičemž ustanovení čl. I bodu 160. nabývá na účinnosti 21. října 2011, ostatní ustanovení zákona nabývají účinnosti 1. ledna 2012.

Částka 108 – čís. 311

Sdělení Ministerstva pro místní rozvoj o rozhodnutí o pověření provozovatele subsystému informačního systému.

V souladu s § 146 odst. 5 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, vyhláší Ministerstvo pro místní rozvoj rozhodnutí o pověření provozovatele subsystému informačního systému.

Účinnost od 21. října 2011.

Částka 112 – čís. 319

Vyhláška o stanovení ochranných pásem přírodního léčivého zdroje minerální vody v Buchlovicích a vymezení konkrétních ochranných opatření.

Ochranné pásmo I. a II. stupně přírodního léčivého zdroje minerální vody LL-1 se nachází na pozemkové parcele č. 2568/7 katastrálního území městyse Buchlovice, část Smraďavka, okres Uherské Hradiště, kraj Zlínský.

Účinnost od 1. listopadu 2011.

Částka 113 – čís. 320

Vyhláška o vyhlášení Národní přírodní památky Polabská černava a stanovení jejích bližších ochranných podmínek.

Vyhlašuje se tímto Národní přírodní památka Polabská černava, která se rozkládá na území Středočeského kraje, v katastrálních územích Mělnická Vrutice a Jelenice u Mělníka.

Účinnost od 1. prosince 2011.

Částka 113 – čís. 321

Vyhláška o vyhlášení Národní přírodní památky Slatinná louka u Velenky a stanovení jejích bližších ochranných podmínek.

Vyhlašuje se tímto Národní přírodní památka Slatinná louka u Velenky, která se rozkládá na území Středočeského kraje, v katastrálním území Hradištka u Sadské.

Účinnost od 1. prosince 2011.

Částka 113 – čís. 322

Vyhláška o vyhlášení Národní přírodní památky Švařec a stanovení jejích bližších ochranných podmínek.

Vyhlašuje se tímto Národní přírodní památka Švařec, která se rozkládá na území kraje Vysočina, v katastrálních územích Švařec a Koroužné.

Účinnost od 1. prosince 2011.

Částka 113 – čís. 323

Vyhláška o zrušení některých právních předpisů o vyhlášení zvláště chráněných území.

Zrušuje se tímto vyhláška Ministerstva školství a osvěty č. B – 45.761/46 – III/1, o zřízení botanické rezervace na ppkč. 197/1,3 v katastrální obci Mělnická Vrutice a též výnos Ministerstva kultury ČSR č. 17.977/72, o zřízení chráněného naleziště Slatinná louka u Velenky.

Účinnost od 1. prosince 2011.

Částka 113 – čís. 324

Vyhláška, kterou se mění vyhláška č. 46/2010 Sb., o příslušnosti správ národních parků a správ chráněných krajinných oblastí k výkonu státní správy ve správních obvodech tvořených národními přírodními rezervacemi, národními přírodními památkami a jejich ochrannými pásmy, ve znění pozdějších předpisů.

V příloze výše zmíněné vyhlášky v řádce „Správa chráněné krajinné oblasti Kokořínsko“ ve sloupci „Národní přírodní rezervace“ se slova „Polabská černava (329)“ zrušují. Rovněž v řádce „Správa chráněné krajinné oblasti Kokořínsko“ ve sloupci „Národní přírodní památky“ se za slova „Peklo (304)“ vkládají slova „Polabská černava (329)“.

Účinnost od 1. prosince 2011.

Informace o právních předpisech sestavil:

Mgr. Igor Najman

ÚÚR

**INFORMACE
Z VYBRANÝCH ROZHODNUTÍ SOUDŮ
Z OBLASTI ÚZEMNÍHO PLÁNOVÁNÍ**

Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. srpna 2011, sp. zn. 1 Ao 4/2011-42

**OPATŘENÍ OBECNÉ POVAHY: POZEMEK
ZAHRNUTÝ V ZASTAVĚNÉM ÚZEMÍ
A ROZDĚLENÝ Z ČÁSTI NA PLOCHU BYDLENÍ
V RODINNÝCH DOMECH A NA PLOCHU
SÍDELNÍ ZELENĚ SOUKROMÉ A VYHRAZENÉ.
ÚZEMNÍ PLÁNOVÁNÍ: PROPORCIONALITA
MEZI ZÁJMEM VEŘEJNÝM A ZÁJMEM
SOUKROMÝM**

*§ 6 odst. 5 písm. c), § 47 a § 55 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů,
§ 173 odst. 1 větou třetí zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů,
rozhodnutí Evropského soudu pro lidská práva ze dne 7. 4. 1994, č. stížnosti 21022/92 resp. 21023/92, dostupné v databázi HUDOC,
čl. 1 Protokolu č. 1 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod,
čl. 11 odst. 4 Listiny základních práv a svobod.*

Nejvyšší správní soud rozhodl v právní věci navrhovatelky, jíž je I. F., proti odpůrci, kterým je obec M., o návrhu na zrušení opatření obecné povahy – územního plánu obce M. vydaného dne 11. 4. 2011, a to v části týkající se pozemku parcely č. 339/5 v katastrálním území M., tak, že výše citovaný návrh zamítl.

Ze soudního rozhodnutí vyplývá:

- I. Změna funkčního využití pozemku je zásahem do vlastnických práv ve smyslu ustanovení Evropské úmluvy o ochraně vlastnického práva a je třeba vždy sledovat, zda je zásah úměrný soukromému vlastnickému právu majitele a veřejnému zájmu obce, která chrání životní prostředí, krajinný ráz a zachování ekologické stability.
- II. Vlastnické právo není možno chápat jako zcela nedotknutelné. Existuje celá řada typů zásahů do vlastnického práva, jejichž škála sahá od zákonného odnětí majetku přes různé typy omezení až k oblasti kontroly funkčního využití majetku (což je tento případ).
- III. Majitel pozemku nemá právní nárok na stanovení takových podmínek rozvoje plochy zahrnující pozemky v jeho vlastnictví, které by plně vyhovovaly jeho soukromoprávním zájmům.

IV. Za předpokladu dodržení zásady subsidiarity a minimalizace zásahu může územním plánem či jeho změnou dojít k omezení vlastníka nebo jiného nositele věcných práv k pozemkům nebo stavbám v území regulovaném územním plánem, nepřesáhnou-li spravedlivou míru. Taková omezení nevyžadují souhlasu dotyčného vlastníka a tento je povinen strpět je bez náhrady.

V. Zásahy, jejichž citelnost přesahuje míru, kterou je vlastník bez větších obtíží a bez významnějšího dotčení podstaty jeho vlastnického práva schopen snášet, nastupuje ústavní povinnost veřejné moci zajistit dotčenému vlastníku adekvátní náhradu, a to z veřejných prostředků nebo z prostředků toho, v jehož prospěch je zásah do vlastnictví proveden. Tato spravedlivá míra nebyla v tomto případě napadeným zásahem překročena.

(Výše uvedená poslední dvě tvrzení vyplývají z usnesení Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 Ao 1/2009-120, o němž se senát soudící tento případ opíral)

Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. května 2010, sp. zn. 8 Ao 1/2007-94

(Ze Sbírky rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. 5/2011; rozhodnutí č. 2265)

**ÚZEMNÍ PLÁNOVÁNÍ: FORMÁLNÍ
NÁLEŽITOSTI ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA;
ZMĚNA FUNKČNÍHO VYUŽITÍ POZEMKU**

*§ 11 odst. 1, § 20 odst. 2, § 21 odst. 4, § 22 odst. 2, 4 a 5, § 26 odst. 2, § 31 odst. 2, § 124 odst. 1 a § 139b odst. 15 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů,
§ 40 odst. 1 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů,
§ 12, § 93 odst. 1 a § 96 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů,
§ 2, § 8 odst. 1 písm. n) a § 10 odst. 3 vyhlášky č. 135/2001 Sb., o územně plánovacích podkladech a územně plánovací dokumentaci, ve znění vyhlášky č. 570/2002 Sb.*

Nejvyšší správní soud rozhodl v právní věci navrhovatelů, jimiž jsou A. P., H. R., K. F. a L. K., proti odpůrci, kterým je obec Z., ve věci návrhu na zrušení opatření obecné povahy – územního plánu obce Z. schváleného usnesením Zastupitelstva obce Z. dne 29. 12. 2006 tak, že toto opatření obecné povahy zamítl.

Ze soudního rozhodnutí vyplývá:

- I. Pokud podle jednacího řádu přijatého na základě ustanovení § 96 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, mají být písemné materiály určené pro zasedání zastupitelstva doručeny členům zastupitelstva nejpozději 7 dní přede dnem zasedání, ale některé z podkladů jsou členům zastupitel-

stva dodány ve lhůtě kratší, nezpůsobuje tato okolnost sama o sobě nezákonnost rozhodnutí přijatého na základě těchto podkladů.

- II. V případě zveřejnění informace o konání zasedání zastupitelstva je účelu zveřejnění informace dosaženo i tehdy, kdy se do doby zveřejnění informace započítá den, kdy byla informace o konání zasedání zveřejněna. Na základě zveřejnění informace o místě, době a programu totiž nezačíná běžet žádná lhůta ke splnění povinnosti, a není proto důvodu aplikovat ustanovení § 40 odst. 1 písm. a) správního řádu z roku 2004, který pojednává o situacích, kdy je provedení určitého úkonu v řízení vázáno na lhůtu (ustanovení o počítání času).
- III. Pozemek, na kterém navrhovatelé zamýšlí v budoucnu postavit rodinný dům, se nestává stavebním pozemkem podle ustanovení § 139b odst. 15 stavebního zákona z roku 1976 jenom proto, že bylo vydáno stavební a následně kolaudační rozhodnutí na stavbu kanalizační přípojky pro tento rodinný dům.
- IV. V územním plánování jde o vyvážení zájmů vlastníků dotčených pozemků s ohledem na veřejný zájem, kterým je v nejširším slova smyslu zájem na harmonickém využití území. Tato harmonie může mít nesčíslně podob a ve své podstatě bude volba konkrétní podoby využití určitého území výsledkem určité politické procedury v podobě schvalování územního plánu, ve které je vůle politické jednotky, jež o něm rozhoduje (tedy obce rozhodující svými orgány), omezena požadavkem nevybočení z určitých věcných (urbanistických, ekologických, ekonomických a dalších) omezení, která jsou dána zákonnými pravidly územního plánování. Uvnitř těchto omezení však zůstává široký prostor pro samostatné rozhodování obce.

(Poslední z výše uvedených výroků vyplývá z rozsudku Nejvyššího správního soudu sp. zn. 2 Ao 2/2007-73, z něhož vycházel senát, který soudil tento případ)

Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 1. února 2011, sp. zn. 2 Ao 6/2010-93

(Ze Sbírkky rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. 7/2011; rozhodnutí č. 2322)

OPATŘENÍ OBCENÉ POVAHY; ROZHODNUTÍ O OCHRANNÉM PÁSMU LETIŠTĚ; AKTIVNÍ LEGITIMACE

§ 32 odst. 1 písm. c), § 33 odst. 1, § 34 odst. 1, § 39, § 120 a § 121 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, § 18 odst. 1 a 2 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů, čl. II bodu 6 zákona č. 301/2009 Sb., kterým se mění zákon č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský

zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 216/2002 Sb., o ochraně státních hranic České republiky a o změně některých zákonů (zákon o ochraně státních hranic), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 159/1999 Sb., o některých podmínkách podnikání v oblasti cestovního ruchu a o změně zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 247/2000 Sb., o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, § 24 odst. 1a 2 a § 37 a násl. zákona č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, § 171 až 174 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, § 4 zákona č. 20/1966 Sb., o péči ozdraví lidu, ve znění pozdějších předpisů čl. 11 odst. 4 Listiny základních práv a svobod

Nejvyšší správní soud rozhodl v právní věci navrhovatele, jímž je J. N., proti odpůrci, kterým je magistrát města Č. B., o návrhu na zrušení opatření obecné povahy vydaného ve formě územního rozhodnutí o ochranném pásmu letiště P. u města Č. B. odpůrcem dne 5. 6. 1995, zn. SÚ 6787/94/Ko tak, že výše citovaný návrh na zrušení opatření obecné povahy vydaný jakožto územní rozhodnutí o ochranném pásmu letiště vymezeném izofonou „A“, v části zasahující pozemky navrhovatele zapsané na LV č. 2775 pro katastrální území města Č. B. č. 7 u Katastrálního úřadu pro J. k., k. p. města Č. B., zamítl a ve zbytku návrh odmítl.

Ze soudního rozhodnutí vyplývá:

- I. Rozhodnutí o ochranném pásmu letiště, jež bylo vydáno podle ustanovení § 39 stavebního zákona z roku 1976, je třeba na základě článku II bodu 6 zákona č. 301/2009 Sb., kterým se mění zákon č. 49/1997 Sb., o civilním letectví, považovat za opatření obecné povahy.
- II. Pravomoc a působnost správního orgánu při vyhlásování ochranného pásma je třeba posuzovat ve vztahu k okamžiku vydání územního rozhodnutí; ochranné pásmo kolem letiště byl v roce 1995 oprávněn zřídit stavební úřad.
- III. Pokud stavební zákon z roku 1976 vylučoval v řízení účast vlastníka pozemků, na které ochranné pásmo dopadá, nemůže být procesní pasivita kladena k tíži ani jeho právnímu nástupci.
- IV. Jestliže smyslem a účelem zřízení ochranného pásma byla ochrana okolí letiště před hlukem z jeho provozu, pak proti zájmu na využití vlastnictví pozemků navrhovatelem nestojí zájem na provozu letiště, ale zájem na ochraně zdraví subjektů, kteří žijí na vymezeném území.

Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. prosince 2010, sp. zn. 5 Ao 6/2010–65

(Ze Sbírký rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. 8/2011; rozhodnutí č. 2353)

ÚZEMNÍ PLÁNOVÁNÍ: ZMĚNA ÚZEMNÍHO PLÁNU. STAVEBNÍ ŘÍZENÍ: VEŘEJNĚ PROSPĚŠNÁ STAVBA

§ 2 odst. 1 písm. l) a písm. k), § 15 odst. 1 písm. d), § 6 odst. 2, § 24, § 43 odst. 4, § 54 odst. 2, § 55 odst. 2, § 85 odst. 2 písm. a) a b) a § 109 odst. 1 písm. c) a e) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů,
§ 31 odst. 1 zákona č. 138/1973 Sb., o vodách (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů,
§ 15, § 28a, § 43 odst. 1, § 55 odst. 1 písm. e) a § 56 odst. 2, 3 a 4 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů,
§ 3 odst. 1 a § 10 odst. 2 a 3 zákona č. 184/2006 Sb., o odnětí nebo omezení vlastnického práva k pozemku nebo ke stavbě (zákon o vyvlastnění), ve znění pozdějších předpisů,
§ 172 odst. 5 a § 173 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů

Nejvyšší správní soud rozhodl v právní věci navrhovatelky, jíž je M. K., proti odpůrci, kterým je obec D. B., o návrhu nazrušení opatření obecné povahy č. 2/2010 – změny č. 2A územního plánu obce D. B. schválené usnesením zastupitelstva obce D. B. dne 4. 10. 2010, v části, která se týká vymezení koridoru pro občasnou vodoteč, včetně vymezení veřejně prospěšné stavby, tak, že onen návrh zamítl.

Ze soudního rozhodnutí vyplývá:

- I. Územní plán či jeho změna mohou v souladu s ustanovením § 43 odst. 1 stavebního zákona z roku 2006 vymežit plochy a koridory a stanovit podmínky pro jejich využití, a to odlišným způsobem, než jak dosud stanoví pro některé z pozemků v rámci takové plochy či koridoru dosavadní územní rozhodnutí.
- II. Samotné vymezení plochy nebo koridoru a stanovení podmínek jejich využití nemůže samo o sobě přímo zakládat, měnit či rušit práva nebo povinnosti fyzickým a právnickým osobám, a tedy ani měnit právní účinky existujících správních rozhodnutí, představuje však závazný podklad pro rozhodování v území, zejména pro vydávání územních rozhodnutí do budoucna (dle ustanovení § 43 odst. 5 stavebního zákona z roku 2006).
- III. Soud též v záležitosti stavebního řízení poznamenává, že stavbu určenou k odvodnění pozemků, tedy v daném případě stavbu občasné vodoteče, lze považovat za veřejně prospěšnou stavbu ve smyslu ustanovení § 2 odst. 1 písm. l) dnes platného stavebního zákona.

Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. července 2009, sp. zn. 5 Ao 1/2009–186

ÚZEMNÍ PLÁNOVÁNÍ: STAVEBNÍ UZÁVĚRA PRO VÝSTAVBU VÝŠKOVÝCH A VELKOPLOŠNÝCH OBJEKTŮ V ZÁSADÁCH ÚZEMNÍHO ROZVOJE. KOMPETENCE KRAJE KOORDINOVAT A USMĚRŇOVAT POMOCÍ ZÁSAD ÚZEMNÍHO ROZVOJE ÚZEMNÍ PLÁNOVÁNÍ JEDNOTLIVÝCH OBCÍ NA ÚZEMÍ KRAJE

§ 17 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů,
Příloha č. 1, Část A, příloha č. 4, bod 1 e) vyhlášky č. 500/2006 Sb., o územně analytických podkladech, územně plánovací dokumentaci a způsobu evidence územně plánovací činnosti,
§ 5 odst. 1 a 4, § 7 odst. 1 a 2, § 18 odst. 1 a 4, § 19, § 36 odst. 1, 2, 3, 4, 5 a 6, § 39 odst. 4, § 43 odst. 3, § 50, § 52, § 97, § 102 odst. 1 a § 193 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákona č. 180/2005 Sb., o podpoře výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie o změně některých zákonů (zákon o podpoře využívání obnovitelných zdrojů), ve znění pozdějších předpisů,
§ 2 odst. 1, § 2 odst. 2, písm. g), § 12 odst. 1, § 75 odst. 1 písm. d), § 77 a § 77a odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů,
§ 1 odst. 1, 3 a 4 a § 35 odst. 2 písm. d) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, § 1, § 2 odst. 1 a 2 a § 7 odst. 1 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, § 173 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů,
§ 2 zákona č. 180/2005 Sb., podpoře výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie a o změně některých zákonů (zákon o podpoře využívání obnovitelných zdrojů), ve znění pozdějších předpisů,
preambule, odst. 16, odst. 19, čl. 1, čl. 4 Směrnice Evropského parlamentu a Rady Evropy 2001/77/ES o podpoře elektřiny z obnovitelných zdrojů,
Evropská úmluva o krajině č. 13/2005 Sb. m. s., čl. 2 odst. 2 a odst. 3 Ústavy České republiky, čl. 2 odst. 2 a čl. 11 odst. 4 Listiny základních práv a svobod

Nejvyšší správní soud rozhodl v právní věci navrhovatelů, jimiž jsou městyš S., obec D. B. a obec O., proti odpůrci, kterým je kraj V. – Zastupitelstvo kraje V., o návrhu na zrušení části opatření obecné povahy – Zásad územního rozvoje kraje V., schváleného Zastupitelstvem kraje V. usnesením 0290/05/008/ZK pod č. j. KUJI 68739/2008 dne 16. 9. 2008, tak, že shora jmenované opatření obecné povahy v části bod 115 písm. b), bod 121 a bod 122 písm. b) zrušil.

Ze soudního rozhodnutí vyplývá:

- I. Větrné elektrárny představují zcela nepochybně nadmístní prvek v rámci daného území.
- II. Skutečnost, že oblast a místo krajinného rázu a jejich charakteristika jsou zmíněny v příloze 1 vyhlášky č. 500/2006 Sb., o územně analytických podkladech, územně plánovací dokumentaci a způsobu evidence územně plánovací činnosti jakožto sledované jevy v rámci územně analytických podkladů (ÚAP) obcí, žádným způsobem nezpochybnuje kompetenci kraje koordinovat a usměrňovat pomocí ZÚR územní plánování jednotlivých obcí na území kraje mimo jiné z hlediska ochrany krajinného rázu.
- III. Zpochybnění kompetence kraje koordinovat a usměrňovat pomocí zásad územního rozvoje (ZÚR) územní plánování jednotlivých obcí na území kraje by vedlo k absurdním závěrům, protože pak by do výlučné kompetence obcí spadalo územní plánování z hlediska dalších jevů uvedených ve zmiňované příloze vyhlášky, které mají mnohdy nejen nadmístní, ale přímo celostátní význam, např. dálnice, rychlostní silnice, vysokorychlostní železniční tratě, celostátní železniční dráhy apod.

Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. října 2007, sp. zn. 2 Ao 2/2007–73

(Ze Sbírkky rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. 2/2008; rozhodnutí č. 1462)

OPATŘENÍ OBECNÉ POVAHY: JEHO ÚČINNOST. ÚZEMNÍ PLÁNOVÁNÍ: PRÁVO VZNÉST NÁMITKY PRO „MEZUJÍCÍHO SOUSEDA“ A „NEMEZUJÍCÍHO“ SOUSEDA

§ 6 a § 12 odst. 3 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů,
 § 20 odst. 2 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů,
 § 4 odst. 3, § 43 odst. 4, § 52 odst. 1, 2 a 3, § 53 odst. 1, § 53 odst. 5 písm. d), § 54 odst. 2, § 55 odst. 3 a § 188 odst. 3 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, § 3 písm. a), § 10a a § 10i, § 16 odst. 3 písm. b) zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů,
 § 40 odst. 1 písm. a), § 171 a § 173 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů,
 § 12 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů,
 Směrnice 2001/42/ES Evropského parlamentu a Rady o posuzování vlivů některých plánů a programů na životní prostředí.

Nejvyšší správní soud rozhodl v právní věci navrhovatelů, jimiž jsou J. M. a občanské sdružení J. V., proti odporci, kterou je obec J., o návrhu na zrušení opatření obecné povahy – změny č. 2 Územního plánu sídelního útvaru J.,

schváleného usnesením Zastupitelstva obce J. č. 120 ze dne 31. 7. 2007, tak, že shora jmenované opatření obecné povahy v části týkající se lokalit č. 4-J. a č. 57-J. zrušil.

Ze soudního rozhodnutí vyplývá:

- I. Opatření obecné povahy je účinné teprve po jeho platném vyhlášení (v souladu s ustanovením § 173 odst. 1 správního řádu). Pokud však bylo vyvěšeno na úřední desce obecního úřadu včetně dne vyvěšení a dne, kdy bylo sňato, předepsaných 15 dnů, jedná se o vyvěšení řádné. Smyslem a účelem této publikace je totiž jednak poskytnutí informace, že bude takový akt byl vydán a že bude mít právní účinky, jednak možnost veřejnosti seznámit se s jeho obsahem.
- II. Úprava obsažená v ustanovení § 52 odst. 2 a 3 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), rozlišuje dva různé prostředky, kterými lze proti návrhu územního plánu brojit: námítky a připomínky. Zatímco námítky může vznést pouze taxativně vymezený subjekt, který musí být tímto návrhem dotčen, uplatnit připomínky může každý. Pojem „dotčenosti“ (ustanovení § 52 odst. 2) je však nutno vykládat širěji nežli jen tak, že může být naplněn pouze u vlastníků pozemků či staveb, na které přímo dopadá změna územního plánu. „Mezující soused“ má právo uplatnit námítky vždy; „nemezující soused“ má právo uplatnit námítky pouze výjimečně, a to v závislosti na okolnostech konkrétní věci.
- III. Nejvyšší správní soud se při hodnocení zákonnosti změny územního plánu řídí zásadami proporcionality a zdrženlivosti a podle okolností konkrétní věci může zrušit i jen její část, pokud charakter napadeného aktu takového rozdělení umožňuje.

Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. července 2006, sp. zn. 1 Ao 1/2006–74

(Ze Sbírkky rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. 11/2006; rozhodnutí č. 1462)

OPATŘENÍ OBECNÉ POVAHY: SCHVÁLENÍ ČI ZMĚNA ÚZEMNĚ PLÁNOVACÍ DOKUMENTACE. ÚZEMNÍ PLÁNOVÁNÍ: ROZSAH SOUDNÍHO PŘEZKUMU; K POJMU „VLASTNÍK DOTČENÝCH POZEMKŮ“

zákon č. 544/2005 Sb., o výstavbě vzletové a přistávací dráhy 06R – 24L letiště Praha Ruzyně,
 § 22 odst. 2, § 23 odst. 2, § 29 odst. 3 a § 126 odst. 1 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů,
 § 16 odst. 1 písm. c) vyhlášky č. 135/2001 Sb., o územně plánovacích podkladech a územně plánovací dokumentaci, ve znění vyhlášky č. 570/2002 Sb.,

§ 10a odst. 1 písm. c) zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů,

§ 25 odst. 9 a 11 Statutu hlavního města Prahy,

§ 17 zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů

Nejvyšší správní soud rozhodl v právní věci navrhovatelů, jimiž jsou P. H. a M. B., proti odpůrci, kterým je město P., o návrhu na zrušení části opatření obecné povahy – změny Územního plánu sídelního útvaru města P. č. Z 939/05, schválené usnesením zastupitelstva města P. č. 31/16 ze dne 20. 10. 2005, tak, že výše citované usnesení zastupitelstva v bodu II., v části, týkající se změny č. Z 939/05, zrušil.

Ze soudního rozhodnutí vyplývá:

- I. Schválení či změna územně plánovací dokumentace jsou opatřeními obecné povahy, k jehož přezkumu je v rozsahu stanoveném v ustanovení § 101a a násl. s. ř. s. oprávněn Nejvyšší správní soud.
- II. Stanovit funkční využití území a jeho rozvoj při splnění všech cílů a zásad územního plánování (srovnejme ustanovení § 1 a § 2 zákona č. 50/1976 Sb., stavebního zákona) je činností, do které správní soudy mohou pouze minimálně

zasahovat. Soudu rozhodně nepřísluší přezkoumávat, zda by bylo pro určitý pozemek či území vhodnější zvolit ten či onen způsob funkčního využití. Co mu však přezkoumávat přísluší, je, zda změnu územního plánu přijal pravomocí nadaný a kompetentní orgán a zda přitom postupoval zákonem předepsaným způsobem.

- III. Ochranu zemědělského půdního fondu, stejně jako ochranu jiných složek životního prostředí, nelze absolutizovat. Jednotlivé složky ochrany spolu musí být ve vzájemné rovnováze, stejně jako musí být hledána rovnováha mezi ochranou životního prostředí a jinými společenskými zájmy. Hledat a nalézat tuto rovnováhu při funkčním využití a zachování území je, po vyslechnutí dotčené veřejnosti, úkolem orgánů činných na úseku územního plánování a územního řízení. Do takto získané rovnováhy, tedy rozumného řešení získaného zákonným postupem, nepřísluší Nejvyššímu správnímu soudu věcně zasahovat.
- IV. Vlastník pozemku, který má být podle navrhované změny územního plánu proti jeho vůli zastavěn či vyvlastněn, je vždy dotčen ve smyslu ustanovení § 22 odst. 4 a též ustanovení § 21 odst. 4 zákona č. 50/1976 Sb., stavebního zákona. Stejně tak jsou ale dotčenými vlastníky ti, jejichž pozemky by v důsledku plánované změny byly zatěžovány hlukem nad obvyklou míru, spadem či jiným typem znečištění, které má svůj původ v zamýšlené změně.

*Soudní rozhodnutí vybral a připravil:
Mgr. Igor Najman
ÚÚR*

INFORMACE A STANOVISKA ÚSTŘEDNÍCH ORGÁNŮ STÁTNÍ SPRÁVY

Změna územního plánu zóny pořizovaná podle zákona č. 183/2006 Sb.

Podle § 188 odst. 3 věty první zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „nový stavební zákon“), platí, že „Při projednávání a vydání návrhu změny územního plánu obce, regulačního plánu nebo územně plánovací dokumentace sídelního útvaru nebo zóny schválené do 31. prosince 2006 se postupuje podle tohoto zákona“. Toto přechodné ustanovení však nestanovuje, podle kterých paragrafů stavebního zákona se při pořízení změny postupuje. Výkladem lze dovodit, že u změn územního plánu obce nebo územního plánu sídelního útvaru se postupuje podle ustanovení platných pro změnu územního plánu a u změn regulačního plánu pořízeného před 1. 1. 2007 a územního projektu zóny se postupuje podle ustanovení platných pro změnu regulačního plánu z podnětu. Složitější je výklad, jak postupovat u změny územního plánu zóny.

Dosud platné územní plány zóny byly schvalovány podle zákona č. 50/1976 Sb., ve znění platném od 1. 7. 1992 do 30. 6. 1998 (dále jen „starý stavební zákon“). Podle § 8 starého stavebního zákona existovaly tři kategorie územně plánovací dokumentace, a to

- a) územní prognóza,
- b) územní plán,
- c) územní projekt,

a podle § 12 starého stavebního zákona se územně plánovací dokumentace zpracovávala pro tři stupně, a to

- a) velký územní celek,
- b) sídelní útvar,
- c) zónu.

Kombinací kategorií a stupňů územně plánovací dokumentace mohlo teoreticky vzniknout devět druhů ÚPD.

Kategorie územní plán byla upravena § 10 starého stavebního zákona takto: „Územní plán řeší funkční vymezení a uspořádání ploch a stanoví základní zásady organizace území, postup při jeho využití a podmínky výstavby“.

Jak již bylo konstatováno, územní plán mohl být zpracován pro tři stupně. Územně plánovací stupeň zóny upravoval § 15 starého stavebního zákona takto: „Územně plánovací dokumentace zóny se zpracovává pro ucelené části sídelního útvaru, zejména pro jeho část průmyslovou, obytnou, centrální a historickou, a pro část rekreačního nebo krajinného celku, popřípadě pro celé území malého sídelního útvaru“.

Územní plán zóny tedy řešil pro ucelenou část sídelního útvaru funkční vymezení a uspořádání ploch a stanovil základní zásady organizace území, postup při jeho využití a podmínky výstavby. Tímto pojetím se ve většině případů nejvíce obsahově blíží územnímu plánu, a proto se při pořízení a vydání jeho změny postupuje podle § 55 nového stavebního zákona. I po změně však tato územně plánovací dokumentace zůstane územním plánem zóny.

Jen zcela výjimečně byl územní plán zóny obsahově pojat jako dnešní regulační plán s náležitostmi podle přílohy č. 11 k vyhlášce č. 500/2006 Sb., části I. Jen v tomto výjimečném případě by bylo nutné postupovat při jeho změně podle ustanovení nového stavebního zákona o změně regulačního plánu z podnětu (viz příslušné části § 71 nového stavebního zákona), tj. přiměřeně podle § 61 až 69 nového stavebního zákona.

Z uvedeného vyplývá, že vždy bude nutné podle uvedených skutečností posoudit pojetí územního plánu zóny a v jeho změně uvést odůvodnění, k jaké dnešní územně plánovací dokumentaci se nejvíce blíží a jaký postup při pořízení a vydání změny územního plánu zóny byl proto pořizovatelem zvolen.

*Ing. Tomáš Sklenář
Odbor územního plánování MMR*